

PREMIERY

WYBITNE

BARDZO DOBRE

DOBRE

ŚREDNIE

SŁABE

DNO

TEATR

KATARZYNA MINKOWSKA, TOMASZ WALESIAK
ORLANDO. BLOOMSBURY

REŻ. K. MINKOWSKA NARODÓWY STARY TEATR W KRAKOWIE

Portret epoki

KATARZYNA MINKOWSKA PODJĘŁA SIĘ NIE LADA **WYZWANIA**. „Orlando. Bloomsbury” to monumentalny, ponadtrzygodzinny portret słynnej grupy, której ważną figurą była Virginia Woolf. Widowisko zaczyna się już w foyer. Artysty zapraszają nas na spotkanie z wybitną pisarką. Nieco zgrzebna scenografia odtwarza wnętrze z epoki – przełamuje ten realizm wielka ściana w głębi sceny, na której oglądamy filmowe projekcje. Realistyczne są także kostiumy. Twórcynie i twórcy spektaklu przyglądają się losom poszczególnych członków grupy na przestrzeni niemal trzech dekad. Najbardziej interesująca jest w tym spektaklu warstwa

obyczajowa, sugestywnie odmalowany portret epoki, na tle którego przyglądamy się skomplikowanym relacjom psychologicznym łączącym bohaterów. Problemem krakowskiego spektaklu jest nadmiar pomysłów i wątków, co sprawia, że widowisko chwilami traci tempo i rytm. Nie pomagają przydługie partie choreograficzne, zwłaszcza w wykonaniu Orlando. Świetna jest natomiast muzyka autorstwa Wojciecha Frycza. Choć centralną postacią jest Virginia Woolf, najciekawsze role stworzyli Radosław Krzyżowski jako krytyk sztuki Clive Bell oraz Łukasz Stawarczyk w roli pisarza Lyttona Stracheya.

MICHAŁ CENTKOWSKI